

Ich wor immer eigesennig un katzig. Ich gonn met minger Oma üvver de Stroß un ben och met de Föß am Trampele, weil ich jet nit kräht, do kütt ene Mann hinger uns, do schnapp dä mich un do säht dä för ming Oma: “Dat es mer jetz egal, ov Ehr de Oma oder de Mutter sid. Dat klein Oos, jetz kritt dat en Fott Wachs.”

Un dann hatt dä mer der Hintern versohlt. Ming Oma broht späder bloß zo sage: “Ich sage däm Mann Bescheid”, dann wor ich kusch.

Medoch-Pullem, Gertrud (89): *En Fott Wachs*

ʔəɪ̯ vɔ̯ɪ̯mɐ 'ʔɛ̯ɪ̯zənɪ̯ʊn katʃɪ̯fɪ̯ ʔɪ̯fɪ̯:ɔn mɛ̯ mɪ̯ŋɐ 'ʔoma ʔyve də ʃtɔ̯:s ʔɔn ben:ɔx med:ə fø:s ʔam
tʁampələ vaɪ̯ɪ̯fɪ̯ jɛt nit kʁɛ:t da kyd_ənə man hɪ̯ŋɐ ʔɔns ʔɔn da ʃnap de mɪ̯fɪ̯ʊn_a zɛ:t:ɛ̯ fɪ̯ŋ mɪ̯ŋ 'ʔoma
dad_ɛs mɛ̯ jɪdz_e'ja:l_ob_ɐ də 'ʔoma ʔodɐ də mʊtɐ zɛ:t dat kleɪn ʔɔ:s jɛtʃ kʁɪt:ad_ən fot vaks ɪ̯ dan hat:,
mɛ̯ ɪ̯ hɪ̯ntən fɛzo:lt mɪ̯ŋ 'ʔoma bʁo:t ʃpɛ:tɐ blo:s tʃo za:və ʔɪ̯fɪ̯ sa:və dɛm:an: bɛʃɛɪd dan vɔ̯:ɪ̯fɪ̯ kʊʃ

